BORBA
PETAK 6. 8. 1993.

POSLE SVIREPOG ZLOČINA U KUKUJEVCIMA KOD ŠIDA

Selo nagađa a MUP — ćuti

Razloge ubistva Nikole i Agice Oskomić i njihove rođake Marije Tomić još niko pouzdano ne zna, ali činjenica da su bili Hrvati čini izvesnim i političke posledice ovog zločina

Dušan Vijuk

Kukujevci kod Šida — Bilo kakvi da su motivi, zločinaca koji su na svirep način ubili uglednog domaćina Nikolu Oskomića (53), njegovu suprugu Agicu (50) i njenu tetku Mariju Tomić (87) u njihovom domu u Kukujevcima posledice su i politički veoma ozbiljne. Ovde više niko nikom ne veruje.

Pogotovo su starosedeoci izgubili svaku veru u doseljenike među kojima je najviše onih iz okoline Virovitice. To je i razumljivo jer, kako tvrde obavešteni u ovom selu, do rata je pretežno živeo hrvatski živalj, od kojeg je sada preostalo najviše petina od nekadašnjeg broja domaćinstava. Ostali su se preselili u Hrvatsku pa sada, kako nedavno reče šef Mesne kancelarije Nikola Radeka „Kukujevci žive u 70 sela". Naravno onih u Hrvatskoj. Iako o tome niko ne želi da govori sasvim je izvesno da „obe strane" od prvog sumraka do prvih jutarnjih sati drže straže i stalno su na oprezu.

Omiljen i ugledan domaćin

— Ubijen je ugledan domaćin, omiljen u selu, vredan zemljoradnik koji je obrađivao oko 150 jutara zemlje, isporučivao po stotinu vagona repe, na tone mrkve, pšenice, kukuruza. Čovek koji je uvek govorio da je pre svega Sremac, čovek čiji su kumovi Srbi i koji je poštovao pravoslavne jednako kao i katoličke blagdane. Pa kako onda da se ne bojimo mi obični smrtnici, pogotovo kada ne prođe dan a da nas neko ne pita kada ćeš se seliti, reči su čoveka koji „ni za živu glavu" ne želi da kaže svoje ime. Inače, kako reče, Hrvat je starosedelac. Sredovečna žena u crnini, doseljena iz Hrvatske nedavno, gotovo u prolazu kaže:

— Znam kako je starosedeocima jer sam i sama kao i većina nas Srba u Hrvatskoj prošla kroz slične traume iako se, sigurna sam, naše nevolje ne mogu meriti sa njihovim. Strašno mi je teško jer oni misle da je to neko od nas uradio. Ne znaš šta je gore — takvo mišljenje prećutati ili pokušati da ih razuveriš. Bilo šta da kažem neće mi verovati, reče prećutavši ime.

U selu pred velikom lepom kućom na čuvenoj kukujevačkoj krivini dežuraju milicioneri. U kuću Nikole Oskomića, kojeg su svi zvali Mika, i Srbi i Hrvati, ne može niko, osim zaove Zlatice i njene majke Emilije Oskomić, koje stanuju u velikoj kući preko puta. Zlatica brine o stoci pokojnog Nikole.

— Mika je sedio „na šoru" sve do posle deset navečer. Sve mislim da su njega uhvatili kada je u kuću ulazio jer je on jedini bio obučen sutradan, tog crnog jutra kada sam otkrila taj užasan zločin. Agica i Marija bile su u spavaćicama. Njih dve sam zatekla u hodniku a Miku vezanog u špajzu. Ne znam da li je nešto i šta nestalo ali znam da Miku niko nije imao razloga da mrzi. Naprotiv, pomagao je kom je stigao, smatra Zlatica. I ona sad, zajedno sa Emilijom, strahuje za svoj život ali, kako reče, ovde je rođena kao i njeni preci i nema kud.

Obe žene tvrde da se Mika nikada nije bavio politikom niti znaju da se bilo kome na tom međunacionalnom planu zamerio. Naprotiv među ljudima sa kojima se najviše družio su Srbi. Činjenica je, ipak, da je u martu prošle godine priveden u stanicu milicije u Šidu odakle se vratio teško bolestan jer je kako je sam tvrdio, dobio teške batine. Istovremeno sa upravnikom zadruge i svešteníkom iz obližnjeg sela Bačinci.

U zanemelom selu čula se i verzija o „povezanosti" ubistva u Sremskoj Mitrovici gde je na najsvirepiji način ubijen bračni par Rusina Rudolf (62) i Danica Mežgar (64).

Ubice ostavile trag?

— Ta dva ubistva nemaju nikakvih sličnosti u kriminološkom smislu reči što upućuje na zaključak da počinioci najverovatnije nisu isti. Trostruko ubistvo u Kukujevcima je po svemu sudeći brižljivo planirano. Nikola je bio vezan trostrukim vezama, među kojima je bio i kabl tranzistora. Ubijen je sa tri hica iz „škorpiona" a možda i nekog drugog automatskog oružja, o tome će konačnu reč dati balistički stručnjaci. Žene su ubijene hicem u potiljak. Ubice, najverovatnije više njih, ostavili su tragove koji bi policijske organe i istragu mogle dovesti do nekih rezultata, to zavisi od mnogo čega rekao nam je istražni sudija Višeg suda u Sremskoj Mitrovici **Branko Crnić.**

Motivi o kojima se priča ne samo u Kukujevcima su potpuno različiti — od „pretpostavki" koje se gotovo isključivo čuju među doseljenicima, da su „Oskomiće ubili Hrvati baš zato što se toliko družio sa Srbima, za primer drugima". Starosedeoci pak veruju da je reč o ozbiljnoj poruci — „idite što pre". Tek na trećem mestu pominjanih motiva su nemačke marke jer je Nikola bio imućan čovek. Selom kruži i priča da je Nikola prilikom poslednjeg odlaska kod sina Stipice (21) u Zagreb pozajmio nekom piljaru pedeset hiljada maraka koje ovaj niti je vratio niti je nameravao da vrati pa je Oskomić hteo da angažuje advokata kako bi stvar „isterao na čistac". To je kako veruju neki, bio povod „piljarevim prijateljima" za odmazdu nad ovom uglednom porodicom. Nagađanja su brojna jer reč je zaista o veoma uglednoj porodici a bujanje mašte ionako već odavno zaplašenih Kukujevčana svakako je doprinela nova i neobjašnjiva praksa da je u ovakvim prilikama jedino ovlašćeno za obaveštavanje javnosti Ministarstvo unutrašnjih poslova Srbije a ne nadležni SUP. Tako se desilo da se policija u Sremskoj Mitrovici „oglasila" u javnosti gotovo sedam dana nakon izvršenog zločina?!